

linger, tillige medtaget Antallet af de ved Statsstuerne fremstillede Hingste og Tyre og de der uddelte Præmier, da Berettigelsen af Uddeling Præmier for en væsentlig Del er afhængig af saavel den paagældende Befolknings Tilbøjelighed til at udstille som Kvaliteten af Distriktets Hingste- og Tyrebestand.

Man har derfor foreslaaet, at der udarbejdes en Statistik, som belyser de herhenhørende Forhold, og at denne tilstilles Distrikternes Formænd, for at de kunne lægge den til Grund for deres Indstilling om Statstilskudet.

Til § 8.

I Loven af 1ste April 1887 er Valget af Dommere ved Distriktsstuer, der i nærværende Lovforslag i Overensstemmelse med den i Praxis almindelig brugte Benævnelse er kaldet Statsstuer, overdraget til Amtsraadene, og om man end maa sige, at der gennemgaaende har været Tilfredshed med denne Valgmaade, har man dog ment, at bemeldte Valg burde foretages af Fællesforeningerne, hvem dette mere naturlig tilfalder, og som ogsaa i højere Grad end Amtsraadene sidde inde med fornødent Kendskab til, hvilke Personer der bedst egne sig til de heromhandlede Hverv, og man har som Følge heraf i nærværende Forslag henlagt Valget af Dommere til Fællesforeningernes Bestyrelser. Som Følge heraf har man i § 1 indsat en Bestemmelse om, at Udgifterne ved Dommernes Medvirken, der hidtil alene har været afholdt af Amtsrepartitionsskatten, nu afholdes af Statskassen. Derimod ere de ældre Regler om Valgperiodens Varighed og Indstillingsretten bibeholdt.

Da det endvidere maa anses for godtgjort, at Tredommersystemet her er det naturligste, har man søgt dette gennemført.

Naar man dernæst har foreslaaet, at Antallet af Dommergrupper fastsættes af Kommissionerne, har dette navnlig sin Grund i, at Antallet af de fremstillede Hingste og Tyre i enkelte Distrikter er saa stort, at et enkelt Dommerhold ikke vil kunne overkomme Bedømmelsen, ligesom det ogsaa eventuelt kan være heldigt og praktisk at vælge Dommerhold for forskellige Racer.

Til § 9.

For at tilvejebringe den størst mulige Ensartethed i Bedømmelsen ved Stuerne, har man i nærværende Paragraf indsat en Bestemmelse om, at der af Statsdyrskuekommissionen, hvis Medlemmer raade over Kendskab til alle lokale Ejendommeligheder Vandet over, udarbejdes almindelige Regler, der

kunne tjene til Vejledning for Dommerne, og medens man i den nugældende Lov ikkun bestemte, at der ved Præmieuddelingen skulde tages Hensyn til de præmieæstende Dyrs Afkom, har man her optaget en Bestemmelse om, at en væsentlig Del af Præmiebeløbet kan anvendes til Præmier for godt Afkom. Motiveringen herfor er den Kendsgerning, at man hele Landet over forlængst har indført saadan Præmiering og overalt har erkendt Nytten af denne Foranstaltning. Ligeledes har man, da det har vist sig vanstelig at faa Følhopperne fremstillet ved Afkomsskuer, og da disses Tilstedeværelse er af den største Betydning ved Bedømmelsen af Afkommet, indført en Bestemmelse om, at der kan ydes Mødepeng for de paagældende Følhopper.

Ifølge den gældende Lov skulle saavel Hingste som Tyre, der præmieres, forsynes med Kommissionens Mærke.

Denne Bestemmelse har man bibeholdt for Hingstenes Bedkommende, men da dens Gennemførelse paa flere Steder har mødt Modstand paa Grund af den ubeldige og varige Indvirkning paa Tyrenes Temperament, som Mærkningen, der iværksættes ved Brænding ofte har til Følge, har man for Tyrenes Bedkommende indsat en Bestemmelse om, at Anbringelse af saadant Mærke gøres afhængig af Ejerens Ønske.

Ligeledes har man bibeholdt den gældende Regel om, at de præmierede Hingste skulle forblive og benyttes til Avl her i Landet i det mindste et Aar fra Præmieuddelingens Dato, hvormod man, da det har vist sig, at det hyppigt er forbundet med pekuniært Tab at beholde den præmierede Tyr længere end til den paafølgende 1ste Maj, og da den væsentligste Bedækningsstid paa dette Tidspunkt maa anses for overstaaet, ikke for Tyrenes Bedkommende ment at burde udstrække Varigheden af den nævnte Forpligtelse længere end til det sidstnævnte Tidspunkt.

Endelig har man, da Tilbagebetaling af Præmier, i enkelte Tilfælde har voldt Vansteligheid, indsat en Bestemmelse om, at de Beløb, der ville være at tilbagebetale kunne inddrives ved Udpantning.

Almindelige Betingelser for Tilskud til Avlsforeninger.

Til 12.

For at Avlsforeninger kunde opnaa Tilskud, var det tidligere nok, at Foreningens Formaal var anerkendt som nyttigt og godt